

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel

, 19 december 2011

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 43.142/I/PN
RC/RV

Betreft: *vraag om advies met betrekking tot de Ethische Commissie.*

Ter zitting van 9 december 2011 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan de vraag om advies die door uw voorganger werd ingediend met betrekking tot de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken (afgekort: de Ethische Commissie).

*

* *

Vraag om advies

Sinds de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie, is de Ethische Commissie begonnen met het uitoefenen van toezicht op de Ethische Code.

De Ethische Code legt regels vast met betrekking tot het correcte gebruik van de 090x¹- en 070-nummers, alsook van de betalende sms'en en mms'en.

De Ethische Commissie kan zich uitspreken over het naleven van de Ethische Code voor de telecommunicatie

- ingevolge een klacht;
- op eigen initiatief.

Bijgevolg kan de Ethische Commissie die, naast de Voorzitter, evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden telt², te maken krijgen met dossiers die partijen van een verschillende taalrol tegenover elkaar stellen (zoals een Nederlandstalige klager tegenover een Franstalige verwerende partij (leverancier van 090x-diensten)).

---

¹ Met 'x' wordt aangegeven dat codes met verschillende cijfers mogelijk zijn. Op dit moment bestaan de volgende reeksen nummers: 0900, 0901, 0902, 0903, 0904, 0905, 0906, 0907 en 0909.

² Cf. artikel 1, 2^e lid, van het koninklijk besluit van 23 januari 2006 betreffende de samenstelling van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische communicatienetwerken, Belgisch Staatsblad, 10 februari 2006. Sinds de wet van 31 mei 2011 houdende diverse bepalingen inzake telecommunicatie, Belgisch Staatsblad, 21 juni 2011, mag de Ethische Commissie zich indelen in kamers van drie leden welke een uitspraak doen over de klachten.

De Ethische Commissie behoort niet tot de rechterlijke orde; zij meent geen administratief rechtscollege te zijn (aangezien één van de criteria om als administratief rechtscollege beschouwd te worden erin bestaat dat het zichzelf niet met een zaak kan belasten, wat wel degelijk het geval is voor de Ethische Commissie).

De Ethische Commissie oordeelt dan ook dat zij onderworpen is aan de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna de wetten van 18 juli 1966).

Het secretariaat van de Ethische Commissie bestudeerde de mogelijke situaties wat de formele procedures betreft die van toepassing zijn bij de Ethische Commissie³ (met onder meer een uitwisseling van geschriften via het secretariaat alsook een zitting, voorafgaand aan de veroordeling) en stelde de hierbij gevoegde vragen die ik voor advies aan u wil voorleggen op basis van artikel 61, §2, van de wetten van 18 juli 1966.

Vragen aan de VCT

I. Artikelen 17 en 39, §1, van de wetten van 18 juli 1966

1. Context

Artikel 39, §1, van de wetten van 18 juli 1966 bepaalt het volgende:

"In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, §1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling"

Artikel 17, §1, van de wetten van 18 juli 1966 stelt wat volgt:

"In zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten van Brussel-Hoofdstad gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, zonder een beroep op vertalers te doen, het Nederlands of het Frans, volgens navolgend onderscheid:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

- 1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;*
- 2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;*
- 3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;*
- 4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;*
- 5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;*
- 6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal.*

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

---

³ Cf. koninklijk besluit van 1 april 2007 betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische communicatienetwerken (Belgisch Staatsblad, 12 april 2007).

- 1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal;
- 2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;
- 3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtal."

De Ethische Commissie is van oordeel dat de zaak (zegge het onderzoek van een potentiële overtreding van de Ethische Code voor de telecommunicatie, bepaald in artikel 134 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie⁴) lokaliseerbaar is in de maatschappelijke zetel van de dienstverlener die vervolgd wordt, behalve in bijzondere gevallen (bijvoorbeeld wanneer de handelingen van de dienstverlener lokaliseerbaar zijn in een welbepaald deel van het land).

De positie van de Ethische Commissie wordt als volgt gerechtvaardigd. Zoals blijkt uit het advies van 8 februari 2010 van de afdeling wetgeving van de Raad van State⁵, "[wordt] enerzijds het niet in acht nemen van de voorwaarden gesteld in de Ethische Code gestraft met de administratieve sancties omschreven in artikel 134, §3, van de voornoemde wet van 13 juni 2005, die inzonderheid in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsmede van artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten geacht kunnen worden een strafrechtelijk aspect te vertonen, omdat ze zowel van repressieve als van preventieve aard zijn en het bedrag van de geldboete behoorlijk hoog is."

Van den Wyngaert legt het als volgt uit: "omwille van het meer ingrijpend karakter van de strafrechtelijke sanctie worden aan de verdachte meer waarborgen toegekend dan aan de personen die betrokken zijn bij een burgerlijke procedure."⁶

Indien de maatschappelijke zetel van de vervolgte dienstverlener buiten het Belgische grondgebied gelokaliseerd is, in het Duitse taalgebied of in het tweetalige Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dient de Ethische Commissie artikel 17, §1, B, 2°, toe te passen.

Indien de zaak niet door een particulier werd ingediend of indien ze wel door een particulier werd ingediend maar deze laatste een andere taal gebruikt dan het Nederlands of het Frans, dient de Ethische Commissie artikel 17, §1, B, 3°, toe te passen en in de praktijk de taal van de (plaatsvervangende) secretaris van de Ethische Commissie die belast is met de

⁴ Het betreft het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie, Belgisch Staatsblad, 21 juni 2011.

⁵ Advies nr. 47.649/4 van 08/02/2010 aangaande het ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie", p. 5.

⁶ C. Van den Wyngaert, Strafrecht, strafprocesrecht & internationaal strafrecht in hoofdlijnen, Antwerpen/Apeldoorn, Maklu, 2006, 2006, p. 620. Dezelfde auteur schrijft verder: "wanneer de beklagde of beschuldigde voor het vonnisgerecht opwerpt dat hij de taal van de rechtspleging niet beheerst, kan dit in bepaalde gevallen de verwijzing van de zaak naar een rechtscollege uit een ander taalgebied met zich brengen" (op.cit., p 1061). Anderzijds herinnerde het Hof van Cassatie eraan dat artikel 6.3. e van het EVRM bepaalt dat iedere beklagde het recht heeft om zich gratis door een tolk te laten bijstaan wanneer hij de ter zitting gebruikte taal niet begrijpt of spreekt. Deze bepaling houdt niet in dat voor het onderzoek bij een burgerlijke rechtsvordering een partij het recht zou hebben om bepaalde stukken uit het strafdossier die in een vreemde taal gesteld zijn, te laten vertalen. (Cass. 2° Kamer) RG P. 04.1707. N, 26 april 2005 (B.H.G.W./Fortis NV), Arr. Cass. 2005, afl. 4, 944; <http://www.cass.be> (18 mei 2005); Pas. 2005, afl. 4, 939; R.W. 2007-08, afl. 35, 1454 en <http://www.rw.be> (7 mei 2008), nota VANDEPLAS, A.)

voorbereiding van de dossiers. Deze laatste zal gekozen worden volgens de door de dienstverlener gebruikte taal.

2. Vragen

- Is een zaak die aan de Ethische Commissie voorgelegd wordt, gelokaliseerd of lokaliseerbaar en, zo ja, waar? Deelt de VCT de analyse die de Ethische Commissie hierboven maakt van artikel 17, §1, van de wetten van 18 juli 1966?
- Dienen alle documenten uit het administratieve dossier met betrekking tot een beslissing van de Ethische Commissie (klacht, antwoord van de dienstverlener, onderzoeksverslag, etc.) in de taal van de binnendienst gesteld te zijn? Zo nee, welke documenten van het administratieve dossier dienen verplicht in de taal van de binnendienst gesteld te zijn en welke niet?
- Kan de Ethische Commissie van de klager of de dienstverlener vragen dat zij in de taal van de binnendienst met haar communiceren, zowel schriftelijk als mondeling?

II. Artikel 52, §1, van de wetten van 18 juli 1966
--

1. Context

Dit artikel luidt als volgt:

"Voor de akten en bescheiden, die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, gebruiken de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn."

De Ethische Commissie meent dat artikel 134 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie alsook het koninklijk besluit van 1 april 2007 betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie de klager en dienstverlener niet opleggen om documenten op te stellen.

Dit artikel is derhalve niet op hen van toepassing. Het slachtoffer van een overtreding op de toekomstige Ethische Code voor de telecommunicatie zal niet verplicht zijn om bij de Ethische Commissie klacht in te dienen en de dienstverlener is niet verplicht om zich schriftelijk te verdedigen. Hij kan ervoor kiezen om zich niet te verdedigen of om dit enkel mondeling te doen.

2. Vraag

- Zijn de akten en documenten die de klager (d.i. een onderneming) en de dienstverlener (d.i. een onderneming) richten aan de Ethische Commissie, akten en documenten in de zin van artikel 52, §1, van de wetten van 18 juli 1966?

III. Artikelen 41 en 42 van de wetten van 18 juli 1966

1. Context

Deze bepalingen luiden als volgt:

Art. 41. - "*§1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.*

§2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

Art. 42. - "*De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.*"

De Ethische Commissie is van oordeel dat de artikelen 41 en 42 niet van toepassing zijn op haar beslissingen, welke in de taal van de binnendienst gesteld dienen te worden.

2. Vraag

- Zijn de artikelen 41 en 42 van de wetten van 18 juli 1966 van toepassing op de beslissingen van de Ethische Commissie? In welke taal/talen dient de Ethische Commissie haar beslissingen uit te brengen?
- Houdt artikel 41, §2, in dat de private ondernemingen die in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse of Franse taalgebied gevestigd zijn, met de Ethische Commissie in de taal van het gebied dienen te communiceren?

IV. Intern vademecum en vademecum voor de partijen

1. Context

Als bijlage vindt u de volgende documenten, welke uiteraard aangepast zullen worden naar gelang van de antwoorden van de VCT op de hierboven gestelde vragen:

- Bijlage 1: een vademecum inzake taalgebruik ten behoeve van de klager en de dienstverlener (dit vademecum zal beschikbaar zijn voor het publiek);
- Bijlage 2: een vademecum inzake taalgebruik ten behoeve van de leden van de Ethische Commissie.

2. Vraag

- Zou de VCT haar opmerkingen in verband met deze documenten kunnen overmaken, gezien het belang ervan in de praktijk?

**Het gebruik van de talen bij de
Ethische Commissie voor de Telecommunicatie**

Document opgesteld door
de Ethische Commissie
op XX/XX/2010

ONTWERP

I. Doel van dit document

Dit document heeft tot doel de rechten en plichten samen te vatten inzake het taalgebruik van de klager en dienstverlener die betrokken zijn bij een administratieve procedure voor de Ethische Commissie.

II. Waarschuwing

Dit document werd opgesteld ter informatie; de Ethische Commissie kan dan ook geenszins aansprakelijk gesteld worden.

De rechten en plichten van de klager en de dienstverlener inzake taalgebruik vloeien rechtstreeks voort uit artikel 30 van de Grondwet alsook uit de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

III. Informatie ten behoeve van de klager en de dienstverlener

1. Talen die de klager en de dienstverlener mogen gebruiken in hun betrekkingen met de Ethische Commissie

A) Schriftelijk

De geschriften en documenten die de klager aan de Ethische Commissie richt, dienen in het Frans, het Nederlands of het Duits gesteld te zijn. De Ethische Commissie behoudt zich het recht voor om de geschriften of documenten die in een andere taal gesteld zouden zijn niet in rekening te nemen.

De geschriften en documenten die de dienstverlener aan de Ethische Commissie richt, dienen in de "taal van de binnendienst" (het Nederlands of het Frans) gesteld te zijn. Deze laatste zal aan de klager en dienstverlener meegedeeld worden door de Ethische Commissie of door haar Secretariaat.

B) Mondeling

Ter zitting hebben de klager en de dienstverlener de keuze tussen het Frans, het Nederlands en het Duits. Er wordt hun gevraagd om het Secretariaat van de Ethische Commissie bij aanvang van de procedure de taal mee te delen waarin zij zich tijdens de zitting wensen uit te drukken.

2. Bijstand van een tolk en vertaler

Indien de dienstverlener of de klager het Duits wenst te gebruiken, behoudt de Ethische Commissie zich het recht voor om een beroep te doen op een tolk en/of vertaler. In voorkomend geval zullen de klager en de dienstverlener kosteloos van deze dienst gebruik kunnen maken.

De partijen kunnen een beroep doen op een tolk en/of vertaler op eigen kosten.

Ethische Commissie voor de Telecommunicatie Koning Albert II-laan 35 1030 BRUXELLES	Commission d'Ethique pour les télécommunications Boulevard du Roi Albert II 35 1030 BRUXELLES
--	--

**Synthèse des droits et obligations des membres de la Commission d'Ethique en matière d'emploi des langues
Samenvatting van de rechten en verplichtingen van de leden van de Ethische Commissie inzake taalgebruik**

Pierre-Yves Dethy
Plaatsvervangend secretaris van de Ethische Commissie
Pierre-Yves.Dethy@ibpt.be
Tel: 02/226.87.66
Brussel, 9/9/2010

ONTWERP

1. Waarschuwing

Dit document kan fouten bevatten waarvoor de auteur geenszins aansprakelijk kan worden gesteld.

De rechten en plichten van de leden van de Ethische Commissie inzake taalgebruik vloeien rechtstreeks voort uit artikel 30 van de Grondwet alsook uit de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (hierna de gecoördineerde wetten).

Er wordt verwezen naar de samenvatting inzake taalgebruik die de Ethische Commissie opstelde ten behoeve van de klager en de dienstverlener.

2. Klachtenbehandeling

2.1. Administratief dossier en de inventaris ervan, PV van de beraadslagingen en beslissing

Deze documenten dienen in de taal van de binnendienst gesteld te zijn. Indien dit niet het geval is, kunnen vertalingen aangevraagd worden.

In de regel is de taal van de binnendienst de volgende:

- indien de maatschappelijke zetel van de dienstverlener zich in het Nederlandse of Franse taalgebied bevindt: de taal van dit gebied;
- in andere gevallen: hetzij de taal van de klager indien deze zich in het Nederlands of het Frans uitdrukt, hetzij de taal van de (plaatsvervangende) secretaris die de zaak voorbereidt indien er geen klager is of indien deze laatste zich in een andere taal dan het Nederlands of het Frans uitdrukt.

2.2. Taal waarin de leden van de Ethische Commissie dienen te communiceren met de personen of instellingen die betrokken zijn bij een procedure voor de Ethische Commissie

A. Betrekkingen met andere centrale diensten

Er wordt aangeraden om in de taal van de binnendienst te communiceren. Zo worden vertalingen ten behoeve van het administratieve dossier vermeden.

B. Betrekkingen met particulieren die niet in het buitenland gelokaliseerd zijn

De Ethische Commissie dient in haar betrekkingen met particulieren die van de drie talen (het Nederlands, het Frans of het Duits) te gebruiken waarvan deze particulieren zich hebben bediend.

Aan de private bedrijven die in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse of Franse taalgebied gevestigd zijn, dient zij echter te antwoorden in de taal van dit gebied.

C. Betrekkingen met personen of instellingen in het buitenland

Zo nodig kan gebruik gemaakt worden van een andere taal dan het Nederlands, het Frans of het Duits.

2.3. Beroep op experts

Wanneer de Ethische Commissie een beroep doet op een expert dient zij erover te waken dat deze de gecoördineerde wetten naleeft indien hij hier niet onderworpen aan is.

2.4. Samenstelling van de "kamer" van de Ethische Commissie die belast is met een zaak

Alle leden van de kamer dienen de klager en de dienstverlener te begrijpen, en dit zowel mondeling als schriftelijk. Indien dit niet het geval is, dient er ofwel een beroep gedaan te worden op een vertaler en/of tolk (bijvoorbeeld wanneer een van de partijen zich in het Duits uitdrukt), ofwel dient het lid van de Ethische Commissie dat een van de partijen niet begrijpt, zich te wraken.

De kamer dient in staat te zijn om de partijen in de taal van deze laatste (het Nederlands, het Frans of het Duits) te woord te staan. Niet alle leden van de kamer dienen de partijen in hun taal te woord te kunnen staan. Het volstaat dat één lid hiertoe in staat is. Indien geen enkel lid van de kamer in staat is een partij te antwoorden in de taal waarvan deze laatste zich bedient, moeten andere leden van de Ethische Commissie deel uitmaken van deze kamer en dient er een beroep gedaan te worden op een vertaler en/of tolk (bijvoorbeeld omdat een partij in het Duits geantwoord moet worden).

De kamer dient in staat te zijn om de beslissing in de taal van de binnendienst op te stellen. Het secretariaat dient bij aanvang aan de partijen te vragen welke taal zij tijdens de zitting wensen te gebruiken, opdat het dossier aan de juiste kamer voorgelegd kan worden.

3. Formulieren, berichten en mededelingen

Deze dienen in het Nederlands en het Frans gesteld te worden en eveneens in het Duits indien een particulier hierom verzoekt.

De Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken werd opgericht bij artikel 134, §1, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

"De Koning bepaalt, na advies van het BIPT, de samenstelling van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie, de voorwaarden verbonden aan het mandaat van de leden van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie, alsmede de procedure en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie.

De Ethische Commissie voor de telecommunicatie bestaat minstens uit twee vertegenwoordigers van de gezinsbelangen, één vertegenwoordiger van de minister van Economie, één vertegenwoordiger van de minister van Consumentenzaken, één vertegenwoordiger van de minister van Justitie, één vertegenwoordiger van de minister en een voorzitter, aangewezen door de minister. De leden worden benoemd voor een periode van vijf jaar. (De leden van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie zijn onderworpen aan het beroepsgeheim, ook als ze geen lid meer zijn van deze Commissie).

De procedureregels voorzien minstens in de kennisgeving van de klacht of [het dossier tot vaststelling]1 van een inbreuk op de Ethische Code voor de telecommunicatie aan de vermoedelijke overtreder, een redelijke periode waarbinnen deze zijn verdediging kan voorbereiden en het recht om schriftelijk en mondeling standpunt in te nemen ten aanzien van de beweerde inbreuk.

Het BIPT neemt het secretariaat van de Ethische Commissie voor de telecommunicatie waar. (Het secretariaat ontvangt de klachten die zijn gericht aan de Ethische Commissie voor de telecommunicatie en neemt de dossiers in vooronderzoek. Het kan eveneens een onderzoek instellen op eigen initiatief...."

Volgens artikel 7, §1, van het koninklijk besluit betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie, kan eenieder wiens belangen geschaad zijn of kunnen worden door een vermeende inbreuk op de Ethische code, een klacht indienen bij de Ethische Commissie voor de Telecommunicatie.

De VCT is van oordeel dat de Ethische Commissie voor de Telecommunicatie een dienst is waarvan de werkkring het hele land bestrijkt, en onderworpen is aan hoofdstuk V van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

De Ethische Commissie is een centrale dienst in de betekenis van de SWT.

Art. 39. - §1. - In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, §1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling.

§2. - In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

§3. - De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Art. 40. - De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek.

Art. 41. - §1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord.

Art. 42. - De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt.

*
* *

De VCT constateert dat er zich, voor de behandeling van dit dossier, drie hypothesen aandienen.

1) Het initiatief gaat uit van de dienst zelf

Het dossier moet in binnendienst, conform artikel 39 dat verwijst naar artikel 17, behandeld worden in de taal van het gebied waar de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is.

Daarentegen zal de dienst zijn briefwisseling met een particulier voeren in de taal van deze laatste, en die met een privaat bedrijf dat in een gemeente zonder speciale regeling van het Franse of van het Nederlandse taalgebied is gevestigd, in de taal van dat gebied. Een bedrijf dat in Brussel-Hoofdstad is gevestigd, dient terzake als een particulier te worden beschouwd.

2) Het initiatief gaat uit van een particulier

Relazen en documenten die door de klager aan de Ethische Commissie worden gestuurd, en door deze laatste aan de klager, moeten in diens taal worden gesteld. De Ethische Commissie moet het dossier in binnendienst, volgens de lokalisering ervan, behandelen conform artikel 39, §1, dat verwijst naar artikel 17, §1.

3) Het initiatief gaat uit van een privaat bedrijf

Aangezien het taalgebruik tussen private bedrijven en overheidsdiensten niet geregeld is door de wet (cf. Renard 403, p. 233), mogen de bedrijven hun dossier indienen in de taal hunner keuze (Nederlands, Frans, Duits). Daarentegen moet de Commissie, voor haar briefwisseling met bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente met een speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied, de taal van dat gebied gebruiken. Voor bedrijven die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, moet de dienst de taal van het bedrijf gebruiken.

Vraag I – Artikelen 17 en 39, §1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken

Vraag:

Is een zaak die bij de Ethische Commissie aanhangig wordt gemaakt, gelokaliseerd of lokaliseerbaar en, zo ja, op welke plaats?

Onderschrijft de VCT de bovenstaande analyse die door de Ethische Commissie wordt gemaakt van artikel 17, §1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Antwoord:

Een zaak die bij de Ethische Commissie aanhangig wordt gemaakt, moet behandeld worden volgens de taal van de plaats waar ze haar oorsprong vindt.

Vraag:

Moeten alle documenten van een administratief dossier betreffende een beslissing van de Ethische Commissie (klacht, antwoord aan de dienstverlener, verslag van het onderzoek, enz...) gesteld worden in de binnendiensttaal? Zo neen, welke documenten van het administratieve dossier dienen dan verplicht in de taal van de binnendienst gesteld te zijn en welke niet?

Antwoord:

Conform artikel 39, §1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken richten de centrale diensten zich, voor hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, naar artikel 17, §1. Zulks, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor de behandeling van de zaken die vermeld staan sub A, 5^e et 6^e, en B, 1^e en 3^e, van voornoemde bepaling.

Het administratief dossier moet dus samengesteld worden in de binnendiensttaal van de zaak (volgens de lokalisering) en bij gebrek daaraan, in de taal van de behandelende ambtenaar.

Vraag:

Kan de Ethische Commissie van de klager of de dienstverlener vragen dat zij in de taal van de binnendienst met haar communiceren, zowel schriftelijk als mondeling?

Antwoord:

De Ethische Commissie kan niet eisen dat de binnendiensttaal wordt gebruikt, maar het is wel de taal van de klager die moet worden gebruikt conform artikel 41, §1. Wat de bedrijven betreft die in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse of het Franse taalgebied zijn gevestigd, dient de taal van dit gebied te worden gebruikt, conform artikel 41, §2.

Vraag II – Artikel 52, §1, van de SWT

Vraag:

Zijn de akten en documenten die de klager (d.i. een bedrijf) en de dienstverlener (d.i. een bedrijf) richten aan de Ethische Commissie, akten en bescheiden in de zin van artikel 52, §1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken?

Antwoord:

Angezien de Ethische Commissie een centrale dienst is waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt, is artikel 52 er niet van toepassing op.

Vraag III – Artikelen 41 en 42 van de SWT

Vraag:

Zijn de artikelen 41 en 42 van de SWT van 18 juli 1966 van toepassing op de beslissingen van de Ethische Commissie? In welke taal/talen dient de Ethische Commissie haar beslissingen uit te brengen?

Antwoord:

De artikelen 41 en 42 van de SWT zijn van toepassing op de beslissingen van de Ethische Commissie. Deze laatste moet haar beslissingen uitbrengen conform artikel 39, §1, volgens welk de centrale diensten zich, in hun binnendienst, in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad, voegen naar artikel 17, §1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor de behandeling van de zaken die vermeld staan sub A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van de voornoemde bepaling.

Vraag:

Houdt artikel 41, §2, in dat de private bedrijven die in een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse of Franse taalgebied gevestigd zijn, met de Ethische Commissie in de taal van het gebied dienen te communiceren?

Antwoord:

Neen, het taalgebruik tussen de private bedrijven en de overheidsdiensten is niet geregeld door de wet (cf. Renard 403, p. 203).

Vraag IV – Intern vademecum ten behoeve van de partijen
---

1. Vademecum ten behoeve van de klager en de dienstverlener

A. Schriftelijk (document gericht aan de Ethische Commissie)

In paragraaf 2 moet staan dat de schriftelijke stukken en documenten, wanneer het gaat om een particulier, moeten gesteld zijn in diens taal (artikel 41 van de SWT). Indien het gaat om een bedrijf, is het zo dat de taal die de bedrijven moeten gebruiken niet is vastgesteld door de wet; enkel de taal die de centrale diensten moeten gebruiken met het bedrijf (artikel 41, §2) is vastgesteld.

B. Mondeling

Zelfde antwoord als onder het vorige punt.

Bijstand van een tolk of vertaler

Er mag geen beroep worden gedaan op een vertaler.

2. Vademecum inzake taalgebruik, ten behoeve van de leden van de Ethische Commissie

Behandeling van de klachten

2.1. Administratief dossier met inventaris, notulen van de beraadslagingen en beslissing
Opmerkingen van de VCT

Deze documenten moeten behandeld worden conform artikel 39, §1, dat verwijst naar artikel 17, §1, van de SWT, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor de behandeling van de zaken die vermeld staan sub A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van de voornoemde bepaling.

De notulen van de beraadslagingen moeten evenwel in beide talen worden gesteld.

2.2. Taal waarin de leden van de Ethische Commissie dienen te communiceren met de personen of instellingen die betrokken zijn bij een procedure voor de Ethische Commissie

C. Betrekkingen met personen of instellingen in het buitenland

Er moet geen gebruik gemaakt worden van een andere taal dan het Nederlands, het Frans of het Duits.

2.4. Samenstelling van de "kamer" van de Ethische Commissie die belast is met een zaak

Er mag geen beroep worden gedaan op een vertaler of tolk, ook niet wanneer één van de partijen zich uit in het Duits.

De kamer moet in staat zijn haar beslissing op te stellen conform artikel 39, §1, dat verwijst naar artikel 17, §1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Formulieren, berichten en mededelingen

Ze moeten gesteld zijn conform de artikelen 40, §1, en 41, §1, en §2.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de Voorzitter van de Ethische Commissie, Koning Albert II-laan 35 te 1030 Brussel.